

Danmark findes Folk, der tjene over 15,000 Kr. i Forretninger, der drives som Aktieselskaber, og paa saadanne Steder vil den Opstilling, jeg her har gjort, blive effektiv. Foreløbig er der, som jeg har nævnt, kun to Byer, Esbjerg og Kolding, der have indført Kildeartstillæget, men vi maa huske paa, at vi lovgive med Fremtiden for Øje, og hvis Socialdemokratiet gaar frem, som det hidtil er gaaet frem, er der al Udsigt til, at vi i en hel Række Byer kunne faa Kildeartstillæget indført. Jeg mener derfor, at vi i Tide maa være paa vor Post paa dette Punkt. Jeg skal tilføje, at jeg ikke kan tænke mig andet end, at det maa bero paa en fuldstændig Fejltagelse, naar man er kommen ind paa, at der for den selvsamme Virksomhed, dreven paa den ene Side af en privat Mand eller et Selskab med fuldt Ansvar, der ejer det hele, ganske paa lige Vilkaar som et Aktieselskab, kan være en Forskel i Beskatningen paa omtrent 50 pCt.

Naar vi skulle se paa, hvad det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds har sagt om denne Sag, er det maaske rigtigt at minde om et Forslag, som han fremsatte her i et Aftenmøde om, at Aktieselskabsbeskatningen burde forhøjes til 5 pCt., idet han tilføjede den geniale Bemærkning, at denne Skat ikke vilde være at udrede i det lange Løb af selve Aktieejeren, men blev væltet over paa Gründerne. Jeg tillod mig at spørge det ærede Medlem, hvorledes han vilde føre denne Udgift over paa noget, der skulde kaldes Gründerne. Hvis man f. Eks. tog den nye danske Sukkerfabrik, der nu er startet, hvor den enkelte Aktieejer kun faar et Aktiebeløb af højst 500 Kr., og gennemførte den Skat, om hvilken vi tale, hvorledes skulde Ejerne saa undgaa at komme til at betale Skatten, og hvad tænker han sig med at ville overvælde den paa noget, der hedder Gründerne? Jeg spurgte det ærede Medlem, men fik intet Svar. Han oplyste blot Tinget om, at han ikke i den sene Aftentime skulde komme ind paa at belære mig om Nationaløkonomi. Det er ganske haarrejsende at tale om Nationaløkonomi i et Forhold som dette, hvor det højst kan dreje sig om et Regnestykke, der vil kunne løses af en Elev i en af de nedre Realklasser. Til min Forbavselse fik det ærede Medlem den Aften Støtte af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), og det forbavsede mig, at han kom med den selvsamme Vending, at vi skulde bruge nationaløkonomiske Betragtninger

for at løse denne Opgave. De to Herrer have begge to været ude efter mig med Bemærkninger om, at jeg havde for mange korte Bemærkninger. Skulde jeg give dem et Raad, skulde det gaa ud paa, at de ogsaa skulde tale noget kortere og ikke føre saa mange lange Taler, som de gøre. Jeg tror, at de derved vilde gøre ikke alene Tinget en Tjeneste, men ogsaa vilde gøre den akademiske Uddannelse en Tjeneste, for jeg vil kalde det at kompromittere den akademiske Uddannelse, naar de i et Tilfælde som det, der her er Tale om, tale om Nationaløkonomi. Den behøves sandelig ikke her.

Jeg kan ikke forlade disse to Herrer uden endnu en Gang at vende mig til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, der i et Aftenmøde begik et Overfald paa mig, der var af en ganske ejendommelig Karakter, idet han ikke alene angreb mig — imod det kan jeg ikke have noget at indvende, jeg kan staa for Skud og har aldrig været bange for saglige Angreb —, men tillige gjorde det i en saa personlig Form, at han komplet afskar mig fra at svare paa Angrebet. Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at henvise til, at han ved en given Lejlighed har paaberaabt sig sit Kendskab til praktiske Forretningsanliggender ud fra den Betragtning, at han havde dette Kendskab nedarvet gennem Generationer. Jeg skal i denne Forbindelse blot minde ham om, at det at have Evne til at forstaa, hvad der betaler sig, ikke altid er det samme som at være en fin eller dygtig Forretningsmand, og naar det ærede Medlem taler om det, han har nedarvet gennem Generationer, skal jeg ikke komme ind paa at undersøge, hvor langt tilbage denne Nedarven gaar, om den gaar tilbage til Jordens første Slægt eller endog til de Dyr, fra hvilke vi efter Darwins Teorier skulde stamme. Jeg vil blot sige, at hvad det ærede Medlem end maatte have arvet fra disse Slægter, eet har han absolut ikke arvet, og det er Evnen til at bedømme, hvorledes man skal optræde overfor en Kollega, der fra først til sidst er optraadt sagligt, loyalt og kollegialt.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds Ordet.

Bang: I sit Regnestykke under Finanslovdebatten udtalte det ærede Medlem, der nu satte sig, noget om, at der var en Statsindkomstskat paa 4 pCt. En saadan